

*Apare la fiecare început de lună.
Cuprinde tot sau aproape tot despre colectivitatea Vulcana-Băi.
Urmărește să culeagă și să împrăstie cam tot ce interesează.
Mulțumeste cititorilor săi, asigurându-le apolitismul declarat.*

Nr. 180 din 1 martie 2026

MENSUAL AL VULCĂNENILOR ȘI... AL CELOR CU
„OCHII PE EI”!

ISSN 2668-1900

ISSN-L 2668-1900

*„Viața este floarea al cărei nectar este
dragostea.”
(Victor HUGO)*

DE ASTĂZI ESTE PRIMĂVARĂ!

Provocare!!! Dacă pentru ziua specială de azi ați fi determinați (și e firesc) să faceți cea mai „de suflet” urare, o declarație unică, ce ați spune? Ce gândesc eu că ar fi cel mai banal? Pot intui ceva de genul: O PRIMĂVARĂ FRUMOASĂ! LA MULȚI ANI DE ZIUA MĂRȚIȘORULUI, SĂ AVEȚI PARTE DE IUBIRE! Am dreptate?

Urările mele sunt mai simple: întreaga viață să vă ofere doar parfumul aceluia miros al primelor flori ce tocmai acum și-au scos căpșorul din zăpadă! Un zefir neconținut să vă adie obrazul întregul an! Apoi o briză înspumată a mării!

Dar, credeți oare, că trebuie neapărat să privim o dată anume din calendar pentru a îndemna la urări ce ne pot mângâia sufletul? Oricând poți spune un simplu: TE IUBESC! E cea mai frumoasă mângâierea unei noi zile și... pentru oricare zi pe care o primim ar trebui să spunem simplu MULȚUMESC!

Să nu uităm că viața este unicul dar neprețuit cu care DOMNUL ne-a binecuvântat! Viața este doar una chiar dacă este alcătuită dintr-un amalgam de întâmplări, de sentimente, uneori chiar ciudățenii.

Mi-aș dori ca astăzi, în prima zi a primăverii, împreună, să ascultăm mugurii „explodând”, firul ierbii ce fredonează în timp ce crește, vrăbiuțele anunțând începutul unei primăveri plină de bucurii. Totul strigă: VIAȚĂ ! Viața trebuie sărbătorită și, asta nu doar acum... în fiecare zi!

La mulți ani suflete sfinte, dătătoare de viață, liniște și fericire! La mulți ani femeilor din întreaga lume! Sunteți și veți fi întotdeauna îngerii acestui pământ. Binecuvântați să vă fie toți anii și ai voștri și al celor vouă dragi!

**SĂRUT FEMEIE MÂNA TA!
SĂRUT FEMEIE OCHII TĂI!**

FEMEIA E DOAR... POVESTEA DRAGOSTEI!

*✍ Pompilia BĂJENARU
BIBLIOTECAR,
BIBLIOTECA COMUNALĂ „Dr. Dinu MAREȘ” VULCANĂ-BĂI*

ORDINEA DE ZI A ȘEDINȚEI CONSILIULUI LOCAL DIN LUNA FEBRUARIE 2026

Anexa nr. 1
la DISPOZIȚIA PRIMARULUI nr. 51 din 19 februarie 2026

PROPUNERILE

privind ordinea de zi a ședinței ordinare din data de 25 februarie 2026

1. Aprobarea procesului-verbal al ședinței anterioare;
2. Acordarea scrisorilor de mulțumire publică adresate elevilor premianți la Concursul de desene, ediția 2025, cu titlul „Regiunea mea, viața mea”, organizat de Grupul Alianța Europeană din cadrul Comitetului Regiunilor de la Bruxelles;
3. Raportul de activitate a viceprimarului, precum și a fiecărui consilier local, pe anul 2025;
Întocmesc și prezintă rapoartele: doamna Mihaela-Mădălina MARIN – viceprimarul comunei și fiecare consilier local.
4. Raportul primarului privind starea economică, socială și de mediu a comunei Vulcana-Băi, pe anul 2025;
Prezintă raportul: doamna Mihaela-Mădălina MARIN – viceprimarul comunei și fiecare consilier local.
5. Raportul privind situația gestionării bunurilor aparținând comunei Vulcana-Băi, pe anul 2025;
Prezintă raportul: doamna Mihaela-Mădălina MARIN – viceprimarul comunei.
6. Raportul privind transparența decizională, pe anul 2025;
Întocmește și prezintă raportul: doamna Maria-Nicoleta SAVU – consilierul primarului;
7. Raport privind soluționarea petițiilor pe semestrul al II-lea 2025;
Întocmește și prezintă raportul: doamna Pompilia BĂJENARU – bibliotecar.
8. Raportul privind activitatea culturală desfășurată pe raza comunei Vulcana-Băi, pe anul 2025;
Întocmește și prezintă raportul: doamna Pompilia BĂJENARU – bibliotecar.
9. Raportul de activitate al Poliției locale a Comunei Vulcana-Băi, pe anul 2025;
Întocmește și prezintă raportul: domnișoara Elena-Roxana VASILE – șeful Poliției locale.
10. Atribuirea denumirii CENTRUL COMUNITAR INTEGRAT „As. med. Corneliu BADEA”, clădirii situate la adresa strada Vlad ȚEPEȘ, nr. 11A;
11. Actualizarea Planului de analiză și acoperire a riscurilor generatoare de situații de urgență, la nivelul comunei Vulcana-Băi pe anul 2026;
12. Aprobarea Regulamentului privind utilizarea microbuzului destinat transportului elevilor din învățământul preuniversitar de stat de la nivelul comunei Vulcana-Băi, precum și stabilirea traseului și a stațiilor de îmbarcare-debarcare;

13. Aprobarea diferenței până la concurența valorii integrale a contribuției comunei Vulcana-Băi la serviciile sociale de care beneficiază doamna *Ioana VOICU* în cadrul Centrului de Asistență Medico-Socială Bucșani, județul Dâmbovița;

14. Respingerea plângerii prealabile împotriva Hotărârii Consiliului Local nr. 83/2025 privind stabilirea unor impozite și taxe locale pentru anul 2026, cu precădere la nivelurile minime permise de lege;

Inițiatorul proiectelor de la pct. 10-14: *Emil DRĂGHICI – primarul comunei.*

15. Alegerea președintelui și a potențialului președinte de ședință pentru durata ședințelor din luna martie 2026.

Inițiatorul proiectului: domnul *Dănuț ENESCU – consilier local.*

✍ Maria MOREANU,
SECRETARUL GENERAL AL COMUNEI VULCANA-BĂI

*„Dobândește pacea în inima ta și mii
de oameni din jurul tău se vor
mântui.”
(Sfântul Serafim de Sarov)*

SFÂNTUL IERARH GRIGORIE DIALOGUL - 12 MARTIE

Sfântul Ierarh Grigorie Dialogul s-a născut în jurul anului 540, într-o familie de patricieni romani, cu o veche tradiție creștină, din cetatea Roma. Familia sa locuia într-o casă deosebită, așezată pe colina Celius, pe actuala strada „Sfântul Grigorie”, care, în nord, merge spre Coloseum, iar în sud, spre Circus Maximus. Familia sa deținea proprietăți însemnate în jurul Romei și în insula Sicilia.

În timpul copilăriei sale, Italia a fost recucerită, de împăratul bizantin Iustinian cel Mare, de la goți. Mai înainte însă, un bunic de-al său, anume Felix al III-lea, fusese numit episcop al Romei, de către regele got Teodoric cel Mare. Tatăl său, Gordian, a deținut o funcție bisericească, necunoscută nouă în ziua de astăzi, iar mama sa, Silvia, a fost canonizată de Biserică, fiind prăznuită în ziua de 4 noiembrie. Mai mult, două surori ale tatălui său, anume Tarsila și Emiliana, care au viețuit ca maici, au fost și ele canonizate de Biserică. Într-un fel familia Sfântului Ierarh Grigorie Dialogul se aseamănă cu familia Sfântului Ierarh Vasile Cel Mare, fiind și ea plină de sfințenie.

Sfântul Grigorie a avut parte de o pregătire intelectuală completă, pe lângă studiile laice, constând în autorii latini, științele naturii, istoria, matematică și muzică, el fiind îndrumat și de Sfântul Grigorie de Tours (serbat la 17 noiembrie), care îl socotea pe învățăcelul său drept „cel mai învățat om al vremii, mai ales la gramatică, dialectică și retorică”.

Deoarece cunoștea foarte bine și dreptul imperial, imediat după terminarea studiilor, tânărul Grigorie a îmbrățișat cariera politică, având parte de o ascensiune rapidă în administrația romană. Astfel, în anul 573, la vârsta de numai 33 de ani, el a fost numit prefect al Romei, de către împăratul bizantin Iustin al II-lea. În anul 575, însă, după moartea tatălui său, Sfântul Grigorie a renunțat la funcția politică înaltă pe care a deținut-o timp de doi ani și a transformat casa părintească într-o mănăstire de călugări.

După ce își vinde moștenirea și împarte mulți bani săracilor, Grigorie întemeiază șase mănăstiri pe pământurile familiei, în insula Sicilia. Apoi, renunțând la hainele lumești, el îmbracă

haina monahală, intrând ca simplu monah în mănăstirea înființată în casa părintească, închinată Sfântului Apostol Andrei. În aceasta mănăstire se vor adăposti și călugării alungați din Mănăstirea Monte Cassino, de către longobarzi.

În anul 579, după ce Episcopul Pelagius al II-lea îl hirotonește în slujirea de diacon, Sfântul Grigorie este trimis în Constantinopol, în calitate de delegat al Bisericii din Roma. Timp de șase ani, Sfântul a cunoscut în profunzime creștinismul și monahismul răsăritean. În aceasta perioadă, Sfântul Grigorie cel Mare a consemnat în scris „Liturgia Darurilor mai înainte Sfințite”, care, până atunci, circula numai pe cale orală.

În anul 585, Sfântul Grigorie Dialogul se întoarce la Roma, aducând cu sine cinstitul Braț al Sfântului Apostol Andrei și cinstitul Cap al Sfântului Evanghelist Luca. Odată ajuns în mănăstirea de metanie, de pe colina Celius, el este rânduit stareț, acest lucru neputând să-l împiedice să trăiască în cel mai simplu-sărac mod cu putință. Cu toate acestea, Episcopul Pelagius al II-lea îl numește secretar-consilier al său, cel dintâi având mare nevoie de ajutor în încercarea lui de a-i uni cu Biserica Romei pe episcopii din nordul Italiei.

În anul 590, însă, în toiul unei epidemii de ciumă, când Episcopul Pelagius trece la cele veșnice, Sfântul Grigorie Dialogul este ales episcop al Romei, de către popor, cler și senat. Deși, vreme de șapte luni de zile, Sfântul Ierarh Grigorie Dialogul s-a împotrivit și a încercat să fugă, socotindu-se nevrednic de aceasta cinstire, el a fost găsit și adus înapoi în cetate. Apoi, în pofida insistențelor sale către împăratul bizantin, de a nu semna numirea sa, în ziua de 3 septembrie 590, împăratul îl numește episcop al Romei.

Sfântul Ierarh Grigorie Dialogul a fost primul călugăr ales episcop al Romei. În calitate de episcop, el a condus Biserica vreme de peste 14 ani, în timpul unor mari încercări, precum inundațiile, foametea, rătăcirile donatiste și maniheiste, ciumă și invaziile longobarzilor. În anul 591, noul episcop a cerut credincioșilor din cetatea Romei să țină post și să se pocăiască, pentru a atrage mila lui Dumnezeu și a fi îndepărtată ciuma. A luptat pentru apărarea dreptei credințe, împotriva ereziei donatiste, și a lucrat mult la convertirea goșilor și a păgânilor britanici. Tot el a negociat o pace cu lombarzii care asediau Roma. Se știe ca Sfântul Ierarh Grigorie Dialogul a refuzat toate titlurile și onorurile, cu excepția titlului de „servus servorum Dei”, adică „slujitorul slujitorilor lui Dumnezeu”.

Despre titlul onorific de „episcop universal”, pe care îl refuză categoric, Sfântul Ierarh Grigorie Dialogul spune: „O spun fără cea mai mică urmă de ezitare, oricine se numește pe sine însuși «episcop universal» sau dorește acest titlu, este, prin mândria sa, precursorul Antihristului, pentru că, astfel, el dorește să se ridice singur deasupra celorlalți. Aceasta greșală izvorăște dintr-o mândrie egală cu cea a lui Antihrist, pentru că cel rău dorește să fie considerat deasupra celorlalți oameni, ca un dumnezeu, încât, în același fel, oricine se va numi singurul episcop se înalță singur peste ceilalți oameni. Au nu venerabilul Sinod de la Calcedon a conferit titlul de «universal» episcopilor din scaunul apostolic al Romei, unde anume sunt slujitor, prin voința lui Dumnezeu? Și, totuși, nici unul dintre noi nu a permis ca acest titlu să îi fie dat lui; nimeni nu și-a asumat acest titlu întărit, ca nu cumva, prin asumarea unei cinstiri deosebite în demnitatea episcopiei, să părem ca o refuzăm tuturor celorlalți confrați.”

Era negrăită milă a lui față de săraci, văduve și străini. El a zidit mai multe case de străini și de săraci, nu numai la Roma ci și în alte locuri. La Ierusalim a trimis pe avă Prov cu aur suficient pentru a zidi acolo o casă de oaspeți. La muntele Sinai trimitea multă milostenie spre hrana monahilor, iar pe cei de la Roma săraci și bolnavi îi avea scris într-o carte pe nume și în toate zilele îi hrănea. De multe ori la masa lui îi aducea pe străini și săraci și singur le slujea. Sfântul Ierarh Grigorie cel Mare a trecut la cele veșnice în ziua de 12 martie 604, în Roma. În pofida averilor aflate oricând la îndemâna sa, Sfântul Grigorie a fost caracterizat toată viața de iubirea sărăciei de bună voie. El a fost recunoscut ca Sfânt imediat după moartea sa. Sfântul Ierarh Grigorie Dialogul, papă al Romei este socotit între cei șase Părinți apuseni ai Bisericii, alături de Sfântul Ambrozie al Milanului, Fericitul Augustin, Fericitul Ieronim, Tertulian și Sfântul Ciprian din Cartagina. Sfântul Grigore a fost singurul episcop al Romei care a mai primit supranumele de „cel Mare”, după Sfântul Leon cel Mare.

*„Nu depuneți prea mult efort, toate cele
mai bune se întâmplă pe neașteptate.”
(Gabriel Garcia MARQUEZ)*

NICOLAE KRETZULESCU – 214 ANI DE LA NAȘTEREA MEDICULUI, DIPLOMATULUI ȘI POLITICIANULUI LIBERAL ROMÂN – (1 martie 1812 - 26 iunie 1900)

Nicolae Kretzulescu era descendent direct al domnului Constantin Brâncoveanu, fratele lui Constantin Al. Kretzulescu și nepot al marelui logofăt Alexandru Kretzulescu.

În 1823, la 11 ani, Nicolae învăța alfabetul chirilic în timp ce în țară se răspândea din nou ciuma. Molima a continuat să pună capăt multor vieți cinci ani la rând. Odată cu izbucnirea războiului ruso-turc și cu adunarea otomanilor la Dunăre, epidemia a devenit și mai puternică. În ale lui „Amintiri istorice”, Nicolae Kretzulescu a notat: „Nu rămăsese ferite de acest flagel decât părțile dinspre munți, unde cele mai multe familii din București se retrăseseră cum putură și unde putură. Părinții mei și cu noi, copiii, fugirăm la Lunca Mare.” Dar n-a uitat ce se întâmpla în zilele cât stătuseră în București. „Morții se scoteau noaptea; auzeam carele încărcate trecând scârțâind sub ferestrele noastre”. Atunci au murit vreo șapte medici dintre puținii din Capitală. Toată lumea ținea porțile închise, „proviziile se aduceau la poartă”, unde, înainte de consul erau spălate și afumate.

Nicolae Kretzulescu s-a pregătit acasă cu profesori greci și francezi la fel ca frații lui, iar pe atunci, în familia de boieri își făcuseră loc și ideile Revoluției franceze aduse chiar de dascălii copiilor. La 20 de ani, în 1832, când încă mai studia, Nicolae a devenit funcționar la Registratura secției civile a Curții de Apel, cum și-a dorit tatăl său, Alexandru Kretzulescu. Mai târziu a fost comisar la Ministerul de Interne unde răspunde de scoaterea la iveală a abuzurilor comise de Sfatul Orășenesc.

Deși avea un loc de muncă, tânărul Kretzulescu își dorea să plece la Paris și să își ia acolo examenul de bacalaureat, pentru ca apoi să-și continue studiile și să ajungă medic. În jur de 24 de zile a durat călătoria lui Nicolae cu poștalionul până la Paris. Acolo se aflau o sumedenie de studenți români, printre care frații Filipești, Ion Ghica, frații Golești și alții. Nicolae a studiat pentru bacalaureat cu un profesor de matematică și unul de latină, iar de la cel din urmă a aflat povești despre Revoluția din 1789, la care participase.

Nicolae nici nu și-a luat diploma că s-a și înscris la Facultatea de Medicină. Dimineața participa la cursurile teoretice, iar după-amiaza învăța. Până în 1839, după prezentarea tezei de doctorat, nu a mai revenit acasă. În cei cinci ani cât a lipsit, s-au făcut reforme pentru aplicarea Regulamentului Organic, dar sănătatea publică avea în continuare neajunsuri. În Țara Românească profesau doar 27 de medici – un singur medic la 60.000 de locuitori. În plus, doctorii se confruntau cu afecțiuni venerice și cu o epidemie de variolă.

În astfel de situație, Nicolae Kretzulescu și-a propus să întemeieze o școală de medicină, în acest scop cerându-i permisiunea lui Ghica. Deși domnitorul a încercat să-l convingă să primească o funcție administrativă cuvenită statutului său, Kretzulescu a luptat pentru deschiderea Școlii de Mică Chirurgie, eveniment care a avut loc în 1842, în clădirea Spitalului Colțea. Boierul a fost numit profesor și activitatea școlii a devenit curând cunoscută și în Moldova. Primul examen pe care l-au dat elevii în jurul unui schelet, ceva nemaîntâlnit în Țara Românească, i-a uimit atât pe gazetari, cât și pe nobili și medici. A fost implicat în special în organizarea sistemului public de sănătate, fiind totodată un inițiator al educației medicale. A conceput mai multe ghiduri instructive, una dintre lucrările sale notabile fiind traducerea manualului de anatomie al lui Jean Cruveilhier. Împreună

cu Carol Davila , a fondat *Școala Națională de Medicină și Farmacie* (1857), care avea să devină în curând Universitatea de Medicină și Farmacie Carol Davila.

Nicolae Kretzulescu a fost implicat și în politică, luând parte activă la revoluția din 1848 din Țările Române . Membru al fracțiunii liberale, a devenit prim-ministru pentru prima dată după asasinarea lui Barbu Catargiu , sub domnitorul Alexandru Ioan Cuza . A evitat să dezbata problema reformei funciare, la acea vreme cel mai controversat subiect din politica românească; în schimb, Kretzulescu s-a concentrat pe unificarea sistemului public de sănătate , crearea Direcției Generale a Arhivelor Publice și înființarea unui Consiliu pentru Instrucțiune Publică. În plus, a pus bazele unor legi ulterioare care secularizau proprietatea mănăstirilor.

În 1857, Kretzulescu fondează Societatea Medicală Științifică și pune bazele primelor consilii de igienă și salubritate și inițiază primul recensământ al populației din România. Nicolae Kretzulescu este unul dintre oamenii politici cu o bogată activitate unionistă, iar în perioada domniei lui Cuza, ocupă funcții înalte în administrația statului, printre care de două ori președinte al Consiliului de miniștri (24 iunie 1862 – 11 octombrie 1863; 14 iunie 1865 – 11 februarie 1866).

În timpul Războiului pentru Independență, Kretzulescu a organizat un spital în incinta conacului său de la Leurdeni, pe care îl pune la dispoziția armatei.

Drept recunoștință pentru contribuția la dezvoltarea științei românești, pe 9 septembrie 1871 este ales membru titular al Societății Academice Române, forul cel mai înalt al culturii române, fiind în numeroase rânduri președinte al secției științifice. De asemenea, este ales de două ori președinte al Academiei Române, între anii 1872 – 1873 și 1895 – 1898.

Nicolae Kretzulescu încetează din viață pe 26 iunie 1900, la vârsta de 88 de ani.

✍ **PROF. Petra MICULESCU**

*„Omul poate deveni om numai prin educație.”
(Immanuel KANT)*

EDUCAȚIA – PRIORITATEA NOASTRĂ

din procesul instructiv – educativ din grădiniță, ocupând, de-a lungul unei zile, spațiul cel mai mare. Jocul este socotit ca fiind activitatea fundamentală a copiilor de 3 – 7 ani, având o contribuție decisivă în dezvoltarea intelectuală, fizică, morală, estetică a preșcolarilor. La această vârstă, jocul constă în reflectarea și transformarea pe plan imaginar a lumii înconjurătoare. Pentru copil, jocul nu constituie o simplă distracție, ci, prin joc, copilul cunoaște și descoperă lumea și viața, care îi devine, astfel, accesibilă. Subliniind valoarea cognitivă a jocului didactic, Ioan Cerghit releva că prin el „...copilul imaginează, re-joacă o lume reală în scopul de a cunoaște mai bine, de a-și lărgi orizontul de cunoaștere, de a-și forma anumite deprinderi” .Pe măsură ce copilul înaintază în vârstă, conținutul jocurilor se extinde, cuprinzând și relațiile sociale dintre oameni, diferite aspecte din viața adulților. Începând cu vârsta preșcolară, copilul imită în jocurile sale, într-un mod specific, viața și activitatea adulților, cu toate că priceperile și deprinderile lui sunt limitate.

Pe măsură ce copilul înaintază în vârstă, conținutul jocurilor se extinde, cuprinzând și relațiile sociale dintre oameni, diferite aspecte din viața adulților. Începând cu vârsta preșcolară, copilul imită în jocurile sale, într-un mod specific, viața și activitatea adulților, cu toate că priceperile și deprinderile lui sunt limitate. Contradicția dintre dorințele copiilor și posibilitățile lor este rezolvată pe calea jocului, jocul fiind forma de activitate prin care copilul își realizează tendințele și dorințele nerealizate încă. Astfel, în timpul jocului, copilul își imaginează că este doctor, aviator, soldat etc., transpunându-se pe plan imaginar în rolurile pe care le îndeplinește.

Jocurile, în general, iar cele de mișcare în special constituie principalul instrument pentru realizarea obiectivelor educației fizice. În timpul jocului copilul aleargă, sare, se târăște, aceste acțiuni ducând la fortificarea și dezvoltarea organismului. Mișcările cerute în joc creează condiții favorabile pentru desfășurarea optimă a proceselor metabolice, accelerează și intensifică funcțiile aparatelor respirator și circulator. Astfel, jocul este însoțit de o stare de veselie și de bună dispoziție. Prin jocurile de mișcare copilul își formează o ținută corectă, își dezvoltă deprinderile și priceperi motrice: mersul, menținerea echilibrului, alergarea, cățărutul, săritura, aruncarea etc., de asemenea se dezvoltă curajul, perseverența, spiritul de inițiativă etc.

Jocul creează condiții favorabile și pentru dezvoltarea intelectuală a copilului.

Prin joc se produc schimbări în conținutul și structura proceselor cognitive; pe de o parte, prin joc copilul dobândește noi cunoștințe despre mediul înconjurător, i se formează diverse acțiuni mintale și repercursiuni importante asupra dezvoltării percepțiilor, memorării, generalizării, abstractizării iar, pe de altă parte, jocul favorizează dezvoltarea aptitudinii imaginative a copilului, a capacității de a crea sisteme de imagini generalizate, precum și de a efectua diverse combinații mintale cu imaginile respective. Jocul este forma de activitate în cadrul căreia se face trecerea, în etape, de la acțiuni practice spre acțiuni mintale. Jocul îi oferă copilului posibilitatea de a reconstrui, de a reproduce într-o formă intuitiv – activă, o serie de acțiuni din realitatea obiectivă. De exemplu, cu ajutorul mișcărilor, acționând cu jucăriile, preșcolarul reproduce în mod activ mediul înconjurător și conținutul relațiilor sociale. Astfel se întâmplă când fetița își imită mama îngrijindu-și copilul: îi dă de mâncare, îi spală rufe, o duce la plimbare.

Cu cât preșcolarul este mai mic, cu atât influența jocurilor asupra proceselor sale cognitive este mai mare. Prin joc, copilul vine în contact cu obiectele, învață să perceapă și să observe însușirile acestora. De exemplu, pentru a construi o căsuță, copilul diferențiază însușirile materialului de construcție (formă, culoare, mărime, greutate etc.) și învață să observe obiectul pe care vrea să-l construiască. Chiar și atunci când folosește obiecte cărora le atribuie însușiri imaginate, aceste obiecte nu-și pierd însușirile lor reale. Forma, mărimea, greutatea etc. obiectelor acționează asupra analizatorilor vizual, motric, tactil etc. Pe această cale i se dezvoltă copilului percepțiile despre culoare, formă, mărime, greutate, distanță, precum și spiritul de observație.

În timpul jocului, reprezentările copilului se îmbogățesc, se precizează și se conturează. Dacă reprezentările copilului despre oameni, despre acțiunile și relațiile lor sociale nu sunt suficient de clare, el simte nevoia să-și însușească noi cunoștințe prin întrebări adresate adultului.

Prin reproducerea imitativă a faptelor și acțiunilor pe bază de reprezentări neprelucrate, copilul trece de la combinarea reprezentărilor în imaginație la introducerea unor elemente noi de creație în joc. Imaginația creatoare a copilului se manifestă prin aceea că întregește temele sugerate de educatoare cu elemente noi, inițiază el însuși jocuri, caută singur mijloace pentru a-și realiza dorințele. În acest fel imaginile create de fantezia copilului devin tot mai bogate în conținut. De exemplu, îndeplinind rolul șoferului, copilul transformă scaunul în automobil, folosește un cerc drept volan, se mișcă transportând obiecte imaginare, parcurge drumul spre diferite orașe etc. În acest joc, copilul nu imită o simplă situație concretă ci o completează creator în plan imaginar cu observațiile lui anterioare.

În strânsă unitate cu educația fizică și intelectuală, prin joc se realizează și obiectivele educației morale. Prin joc copiii își însușesc nu numai cunoștințe despre obiecte și fenomene din natură, că își formează și reprezentări și noțiuni despre relațiile sociale, trăiesc variate emoții și sentimente morale și își dezvoltă elemente ale calităților de voință și caracter. Reprezentările și noțiunile morale ale copiilor se formează și prin relații de joc. În timpul jocului, copilul învață să înțeleagă noțiunile de bine și rău, permis și interzis.

Pe lângă alte influențe formative, jocul constituie și un mijloc foarte important de educație estetică a preșcolarilor. În timpul jocului se dezvoltă atât emoțiile și sentimentele estetice cât și gustul pentru frumos. Influența formativă a educației estetice se diferențiază în funcție de natura jocului. În jocurile cu subiecte din basme și povestiri, prin interpretarea diferitelor roluri, copiii trăiesc variate emoții estetice. Prin aspectul său, materialul auxiliar are un rol important în stimularea emoțiilor și a sentimentelor estetice. În unele jocuri, de exemplu cele de construcție, copiii își vor înfrumuseța construcțiile, formându-se astfel gustul estetic. Cântecul, dansurile, recitățile, componente ale multor jocuri, favorizează dezvoltarea trăirilor afective de estetică.

În concluzie, pot afirma faptul că jocul în grădiniță are un rol fundamental în dezvoltarea copiilor, influențând în mod pozitiv toate aspectele vieții lor. Îi ajută să-și descopere propria personalitate, să învețe din experiențe, să dezvolte abilități esențiale și să-și construiască bazele pentru succesul în viitor. Educația prin joc îi încurajează pe copii să devină adulți creativi, empatici, cooperanți și curioși, pregătindu-i pentru provocările vieții cu încredere și optimism.

Bibliografie

Ioan Cerghit – „Metode de învățământ”, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1986, p 166
Reveica Sofian – „Implicațiile jocului în formarea intelectuală a copiilor”, în Revista Învățământului Preșcolar, nr. 3 – 4, Editura Coresi, București, 1998, p. 105.

***✍ Elena NECULĂESCU,
PROFESOR EDUCAȚIE TIMPURIE***

„Este uimitor cât de bogat se simte
omul care iubește.”
(John BALWER)

DINTRE CELE MAI FRUMOASE POEZII

ȘI EU, ȘI TU...

de Felicia-Magda BĂLĂNESCU

Aș vrea să te întreb ce-i fericirea,
Să-mi povestești pe cine ai iubit
Și cine te-a iubit și cine nu –
Sau de-ai avut în viață amăgirea
Iluziei că poți fi fericit
Iubind doar tu...

Să-ți povestesc apoi și eu de mine,
Să-ți spun cine mi-a fost marea iubire,
Ce am pierdut, sau ce e încă-al meu –
De-am mai iubit vreodată și pe cine,
Dar că mi-ai luat a vieții fericire
Voi ști doar eu...

Și timpul greu, încetul cu încetul
Și-a pus pecetea anilor pe toate,
Iar dacă m-ai iubit... ori dacă nu,
A fost demult, păstrează tu secretul;
Îți dau acum a mea singurătate
S-o porți doar tu...

Să fim alături, să vorbim de toate.
Să-mi povestești de timpul ce-a trecut...
Când am pierdut ce nu era al meu –
Și visele naive, azi uitate,
Și-o șansă în iubire ce-aș fi vrut
S-o am și eu...

Să cerem de la dragoste iertare,
Să căutăm iubire-adevărată;
Și dacă o să crezi, și dacă nu –
Tu-mi dai o șansă, eu o sărutare,
Și vom găsi ce am pierdut odată
Și eu, și tu...

„Întoarce mereu fața spre soare și nu vei
vedea niciodată umbrele.”
(Helen KELLER)

Știați că?

- ...cel mai mic deșert din lume este Carcross? Acesta este situat în Canada, pe teritoriul Yukon. Deșertul se întinde pe o suprafață de doar 2,6 kilometri pătrați. Este format doar din câteva dune.
- ...în deșertul Mojave din California există o cabină telefonică, instalată aici în anii 60 ai secolului trecut? Aceasta a fost destinată minerilor și geologilor care lucrau în această zonă. Distanța până la cea mai apropiată așezare umană este de zeci de kilometri.
- ...deșertul african Namib are cele mai înalte dune de nisip? Acestea s-au format de-a lungul unei perioade lungi de timp sub influența vânturilor. Toate dunele au nume proprii sau sunt numerotate. De exemplu, înălțimea dunei nr. 7 este de aproximativ 390 de metri.
- ...toate deșerturile planetei acoperă o suprafață de aproximativ 21 de milioane de kilometri pătrați? Aceasta este aproximativ 14 la sută din suprafața totală a planetei noastre. Și asta fără a lua în calcul Antarctica și Arctica, unde întâlnim deșerturi polare. Cel mai mare deșert nisipos este Sahara.
- ...în Uniunea Sovietică, multe fabrici de cofetărie produceau ciocolatele Kara-Kum? Acestea au fost foarte solicitate de consumatori. Denumirea lor provine de la deșertul care ocupă cea mai mare suprafață de pe teritoriul Turkmekistanului.
- ...rădăcinile multor plante care cresc în deșerturi ajung la o adâncime de 20 de metri? Lungimea rădăcinilor depășește semnificativ partea de la sol a plantei. Doar astfel reușesc să obțină umiditatea necesară.
- ...Hotelul Palacio de Sal este situat în Bolivia, la marginea deșertului Salar de Uyuni? A devenit celebru pentru că este construit din blocuri de sare. În total, au fost utilizate aproximativ 10 mii de tone de sare - cel mai accesibil material din aceste locuri.
- ...cel mai uscat deșert este Atacama, situat în Chile? Cantitatea medie anuală de precipitații este de aproximativ 1 mm. Este atât de uscat, încât chiar și pe vârfurile montane, la o altitudine de 6,5 km, nu există ghețari.
- ...caravanele care trec prin deșertul Org-er-Ravi devin victime ale mirajelor? Călătorii au impresia că o oază imaginară nu este departe, dar un astfel de miraj este înșelător și îi poate duce în direcție greșită până la 700 de km.
- ...deșertul Simpson din Australia se remarcă prin culoarea roșie a nisipului, de aceea australienii îl numesc pur simplu – „Deșertul roșu”?
- ...broasca africană este mai activă în sezonul ploios? De temperaturile ridicate aceasta se salvează în gropi săpate la adâncimea de 15-20 de centimetri. Broasca elimină o cantitate mare de mucus, care îi învâluie corpul. O astfel de „hibernare” poate dura până la 7 ani.
- ...odată, în deșertul chinezesc Takla Makan a nins 13 zile încontinuu?

Culese de:
Prof. Mihai MICULESCU

*„Trăiești o singură dată, dar dacă faci
lucrurile așa cum trebuie, o singură dată
este de ajuns.”
(Mae WEST)*

**SĂ NU UITĂM SĂ LE SPUNEM LA MULȚI ANI
LOCUTORILOR COMUNEI VULCANA-BĂI NĂSCUȚI ÎN LUNA MARTIE**

Marcel MITRESCU	Alexandra-Maria STÂNGACIU
Simonica DRĂGHICI	Teodor-Cristian CIOCAN
Mihaela CHIORNIȚĂ-SPÎNU	Iulian-Mihai ISTRĂTOIU
Marius-Adrian PREDA	Ionuț BĂLAȘA
Gheorghe MITRESCU	Delia-Valeria ȘERBAN
Vasile-Cristian MĂGUREANU	Maria-Valentina BARBU
Ștefan-Nicolae GOGU	Victorița-Nicoleta BURCEA
Andrei-Ionuț STOICA	Elena-Alina ILIE
Ion-Alexandru BOBLEACĂ	Vasilică Vlăduț ILIE
Matteo-Ștefan MEDREGA	Matias-Ionuț ILIE
Ion OANCEA	Maria ZAMFIRESCU
Ion PIOARU	Gheorghe SPÎNU
Valentin ȘETREANU	Cătălin GRECU
Ion GRECU	Elena BADEA
Cristian RADU	Cătălin NEMUȚ
Gheorghe-Bogdan MARINESCU	Mihaela GOGU
Nicolae-Aurel UDROIU	Maria-Iuliana MIHAI
Vasile-Marian NEGULESCU	Alexandra STANCIU
Florina-Ionela ZEGHERU	Mario-Gabriel GHEORGHE
Vasile-Daniel ANTOFIE	Andreea-Diana POPESCU
Maria-Florentina FĂȘIE	Iasmina-Nicoleta SAVU
Nicolae-Mircea BUCĂ	Daniela NEMUȚ
Paula-Ioana OLARIU	Daniel SMARANDA
Gheorghe SMARANDA	Gavril DOBRESCU
Ion FĂȘIE	Eduard PETRESCU
Gheorghe MITRESCU	Gabriel-Ionuț ȚOPĂIE
Florin-Alin UȚĂ	Daria-Ștefania DOBRESCU
Denis-Lucian NEGULESCU	Theodor-Constantin ȚÎRGHEȘ
Sonia-Mihaela BARBU	Maria TRONECI
Theo-Cristian DUȚU	Vasile TUDOR
Valeria ȘETREANU	Vasile ȚUȚUIANU
Ileana ȘERBAN	Vasilica-Adriana NEACȘU
Constanța ANTON	Vasile BADEA
Lucia MITRESCU	Liviu-Cristinel BĂLAȘA
Gheorghe BURCĂ	Ștefan-Aurel STOICA
Dumitru NEAȚU	Bogdan-Paul CIOCAN
Marian-Laurențiu MILEA	Andreea-Daniela PLĂERU
Ioana BUCUROIU	Sofia-Maria MĂRGĂRIT
Leon GHEORGHE	Felix-Ioan PRIOTEASA

Elisabeta MITRESCU
Gheorghe ȘERBAN
Ion BADEA
Petre SAVU
Liliana LĂCĂTUȘ
Alexandru-Ionuț ILIE
Ovidiu ȘETREANU
Florin-Cornel BUCUROIU
Ana-Maria GRECU
Lavinia-Gabriela ANTOFIE
Raul-Andrei GHEORGHE
Eugenia VASILE
Laurențiu GHEORGHE
Maria MEDREGA
Maria SANFIRESCU
Ioneta DUȚĂ
Sabin NECȘOIU
Ion MILEA
Lidia STANCIU
Georgiana BĂLAȘA
Elena-Alexandra MEDREGA
David-Alexandru MEDREGA
Marcel-Mihai ARON
Marian IONIȚĂ
Irina-Carmen MEDREGA
Cătălin-Nicolae SCRIPCARU
Gheorghe-Valentin STOICA
Lăcrămioara-Giorgiana ȘETREANU
Avida ȘERBAN
Maria ARON
Ion DUMITRU
Natalia NICSICI
Vasile MOROE
Eugen RADU
Andrei-Dănuț LĂCĂTUȘ
Bianca-Mihaela BÎRLIGEANU
Darius-Sebastian BĂLAȘA
Riana-Ștefania SAVU
Mihail BÎRLOG
Liviu SOLOMON
Ioan MĂGUREANU
Giorgiana BERECHET
Loredana-Cătălina OANCEA
Robert-Gheorghe SMARANDA
Alina-Antonia GHEȚI
Denisa-Ioana DOBRESCU
Steliana MILEA
Elena-Liliana GHEORGHE
Alina-Ramona GHEORGHE
Sorin MITRESCU
Dănuț-Marian BĂLAȘA
Ionuț-Cornel OANCEA
Cezar-Alexa DOBRESCU
Alexandru DRĂGHICI
Nicolae STREULEA
Georgiana-Adelina ARON
Sergiu-Petruț SARU

David-Ștefan GEORGESCU
Maria-Cristina BARBU
Filip Adelin NECȘOIU
Laurențiu GHIȘAN
Atena TRONECI
Virgil DRĂGHICI
Florina IVAN
Elena ARON
Gheorghe TRONECI
Daniel FURDUI
Vasile GHEORGHE
Vasilica SUSANU
Daniela-Liliana ȘERBAN
Nicoale BANU
Mihai-Alin STOICAN
Bogdan GOGU
Cosmin-Georgian GOGU
Andreea-Valentina NECȘOIU
Maia-Ștefania SAVU
Patricia-Elena BUCUROIU
Teodora MIHAI
Ilona GRECU
Elena FĂȘIE
Vasile FĂȘIE
Petruța FĂȘIE
Maria DOBRESCU
Ionuț-Mihai BARBU
Evelina-Cosmina STOIAN
Andreea-Denisa SPÎNU
Violeta DINU
Giorgeta GRECU
Gheorghita FĂȘIE
Cornelia DOBRESCU
Daniela FĂȘIE
Ion-Bogdan STANCIU
Petrică BĂLAȘA
Denis-Ștefan STOICA
Diana-Gabriela MOREANU
Antonio-Ștefan GRECU
Wilson FĂȘIE
Rodica SAVU
Elena ZAHARIA
Vasile SMARANDA
Elena-Liliana NEGULESCU
Maria-Antoanela ANTON
Teodor VĂCARU
Laurențiu-Mihail BULIGIOIU
Octavia-Roxana APOSTOL
Aurel-Ionuț MIHAI
Georgian-Ionuț ILIE
Olivia GHEORGHE
Mihai-Bogdan PIOARU
Ion NEAGA
Gabriela MOROE
Gabriel-Claudiu MARINESCU
Nicolae-Cristinel DOBRESCU
Loredana-Nicoleta MIHĂLCESCU

Elena-Denisa DIACONESCU
Floarea STÎNGACIU
Dorina DUMITRU
Mihaela STOICA
Vasile ARON
Vasile PARASCHIVA
Florentin BADEA
Samuel-Adrian ILIESCU
Iulia-Andreea STOICA
Gheorghe SAVU
Ioan ILIE
Maria FĂȘIE
Elisabeta BOBLEACĂ
Viorica GRECU
Emilia ȘTEFAN
Mircea MEDREGA
Iuliana GRECU
Pompilia BĂJENARU
Mihai BADEA
Elena SMARANDA
Mariana BÎRLOG
Corneliu-Mihail TRONECI
Andreea-Georgiana SAVU
Petruț-Florin MILEA
Horia-Ioan GEALĂ
Elena ILINESCU
Maria LĂCĂTUȘ
Damian ILIE
Mari-Loredana GHIȘAN
Florin STÎNGACIU
Nicolae NECȘOIU
Maria-Alexandra BUCUROIU
Vasilica MITRESCU
Paul CIOCAN
Cătălina OANCEA
Laurențiu FĂȘIE
Ion POPESCU
Alessia-Maria MOREANU
Ion TRONECI
Gheorghe FĂȘIE
Maria NEGULESCU
Florica-Sorina MĂRGĂRIT
Florin ȘERBAN
Florin MIHAI

Adrian FĂȘIE
Andreea-Antoaneta GHEORGHE
Alina-Elena BUDEANU
Constantin-Mihai GRIGORESCU
Petruța-Ecaterina BUCUROIU
Iulia-Andreea GHEORGHE
Carla-Mihaela TĂTAR
Maria GHIȘAN
Constantin BOBLEACĂ
Cristian NECȘOIU
Cristina NEACȘU
Marius BADEA
Matei-Nicușor BĂJENARU
Teodora FĂȘIE
Denis-Andrei FĂȘIE
Darius-Gabriel IONESCU
Emilia DOBRESCU
Floarea STĂNESCU
Claudia-Georgiana DAVID
Nela BUCUROIU
Elena-Cristina STOICA
Liviu-Andrei ILIE
Marin COMAN
Dorel MÎNDROIU
Nicoleta-Alina ȘERBAN
Emilia GHEORGHE
Raluca-Mariana BADEA
Iulian-Sebastian NEGREANU
Alexandra-Hermina NEMUȚ
Laura-Mihaela LOPOTARU
Carlos-Daniel CHIORNITĂ
Gheorghe STÎNGACIU
Gheorghe LOPOTARU
Mihaela STÎNGACIU
Monica-Veronica ȘTAN
Marius-Cristian FĂȘIE
Robert-Andrei GHEORGHE
Gheorghe NECȘOIU
Valentin CIOCAN
Silvia DRĂGHICI
Anca AMBROZIE
Marian FĂȘIE
Adina ȘERBAN
Iosif-Emanuel NICOLĂESCU

*„Cele mai importante două zile din viața ta sunt ziua în care te-ai născut și ziua în care ai aflat de ce.”
(Mark TWAIN)*

ACTE ȘI FAPTE DE STARE CIVILĂ

DECESE:

Felicia DRĂGHICI
84 ani
13.01.1942
03.02.2026

Vasilica DRĂCILĂ
73 ani
05.02.1953
16.02.2026

COLECTIVUL DE REDACȚIE:

Pompilia M. BĂJENARU – bibliotecar,
Maria V. MOREANU – secretar general

COLABORATORI PERMANENȚI

Petra S. MICULESCU
Mihai I. MICULESCU
Elena NECULĂESCU- profesor educație
timpurie
Eugen-Gabriel L. MILEA – inginer IT
Constantin V. MILEA – preot, Parohia Vulcana
do Sus